

Erken nikâhın mahzurları

Bayan okuyucumuz: “Sözlülük ve nişanlılık döneminde, bilhassa düğünden çok önce, dinî nikâh yapılması uygun mudur? Uygun değilse neden? Mahzurları nelerdir? Tafsilâtı olarak açıklar mısınız?”

Nikâh bir evlilik kurumudur. Evliliği başlatır. Şakası ciddî. Ciddîsi de ciddîdir. Düğünden önce olanı, düğünden sonra olanı, düğüne yakın olanı gibi çeşitleri yoktur.

Evlilik ise bir sorumluluktur. Kadının kocasına karşı, kocanın karısına karşı, her ikisinin çocuklarına karşı, aile yuvasına karşı, komşularına karşı, akrabalarına karşı ve topluma karşı bir dizi sorumlulukları beraberinde getirir. Bu sorumluluk ağı nikâhla başlar, ölümle veya ayrılıkla biter. Ve eğer Allah rızası için bu sorumluluk üstlenilmiş ve yürütülmüşse, bu sorumluluğun getirdiği mutluluk ebediyete kadar devam eder.

İnsan evliliğe, evlilik çağında adım atmaya başlar. Bu adım, insanın fitratında vardır ve bunda bir yanlışlık yoktur. Yanlış olan, bu adımın içinde başvuru olan yanlış yol, yöntem ve yönelişlerdir. Meselâ:

Doğruluk, dürüstlük ve vefa evlilik çağında, her zamandakinden daha fazla önem taşır. Evlenecek kişilerin birbirlerine karşı doğru, dürüst ve vefalı olmaları bir görev, anne ve babalarına karşı doğru, dürüst ve vefalı olmaları bir hak konusudur. Bu nikâhın ne zaman olacağı, nasıl olacağı, neden olacağı gibi sorular anne, baba ve çocuklar arasında varılan bir uzlaşma çerçevesinde cevaplanır ve belirlenir. Doğru olanı budur. Eğer birlikte erken nikâha karar verilmişse buna kimsenin bir diyeceği olamaz. Buna din de bir şey söylemez. Çünkü aile bu kararı birlikte vermiştir. Sorumluluğu birlikte üstlenecektir. Artısını, eksisini birlikte göğüsleyecektir.

Ama eğer bu karar, anne ve babanın râzı olmayacağı düşünülerek, anne ve babaya rağmen verilmişse, yani evlenecek gençler kendileri bu kararı almışlarsa, evlilik de görünürlerde yoksa işte o zaman aşılmaz problemler sökün eder gelir, her şey dağ gibi bir problem halini alır. Çünkü meselâ:

Kızın elinde, erkeğin keyfine göre terk etmesini önleyecek bir güvencesi yoktur ve

oluşmamıştır. Erkek insafsız bir keyfî kararla kızı terk ettiğinde kız bundan zarar görür. Kız uğradığı mağduriyeti ne annesine ve babasına, ne ileride evleneceği adama ve ne de topluma anlatamaz. Ve hiç kimseye karşı haklılığını izah edemez. Toplumun örfü ve yargı kültürü, kızı uğradığı zararda ve mağduriyette yalnız bırakır.

Diğer yandan, erken kararlar nikâh kurumunu yıpratır, sıradanlaştırır. Nikâh kurumunu yıpratmak doğru olmaz. Her şeyden önce bu, kız ve erkeğin dünyasında bu kuruma karşı güveni sarsar ve azaltır. Öte yandan, ufak tefek sürtüşmeler, olduğundan ve olması gerektiğinden daha fazla büyütülebilir. Evlilik tam gerçekleşmediğinden, her biri diğerine karşı her zamankinden daha alıngan ve daha anlayışsız bir tavır içine girebilir. Küçük alınganlıklar ve önemsiz sürtüşmeler, evliliğe giden yolu erken tıkayabilir. Boşanmayı olmadık yerde ve çabuk gündeme getirebilir. Evlilikten vazgeçilecek olduğunda ise, ayrılmak daha problemlili hale gelir.

Hiç şüphesiz kız ve erkek kararlarında ciddî olabilirler. Birbirlerine karşı dürüst ve vefalı olabilirler. Fakat bütün bunlar nikâh için acele etmelerini gerekli kılmaz. Öncelikle sabırlı olmaları ve kararlarını anne ve babalarının da paylaşmasını sağlamaya çaba sarf etmeleri gerekir. Bu aşamada birbirlerinin tereddütlerine saygılı olmalı ve birbirlerine hak vermelidirler. Birbirlerine destek olmalıdırlar.

Annenin ve babanın çoğu zaman hep tereddütleri ön plâna çıkar şüphesiz. Ama bu tereddütleri aşmanın da bir yolu vardır. Sabırla ve sükûnetle hareket edilirse bir yol bulunur ve bütün badireler aşılır.

Unutulmamalıdır ki, bütün bu süreçlerde anne ve babanın tavsiyeleri hep çözüm getirecektir, hep elden tutacaktır. Mutluluğa giden yolu tıkamayacak, çabuklaştıracaktır.

Doğru olanı, bu adımın aile sorumluluğu çerçevesinde ele alınmasıdır. Anne ve babanın, çocuklarının mürüvveti ve evliliği ile ilgili görev ve sorumluluk almalarından daha tabiî bir şey düşünülebilir mi? Buna hukukî olarak da, ahlâkî olarak da onların hakları ve yetkileri vardır. Bu haklar ve yetkiler yok sayılmamalı, anne ve baba sorumluluk almaktan mahrum bırakılmamalıdır. Nikâh, evlilik kesinleştiği ve yakınlaştığı zaman yapılmalı, eğer erken yapılacaksa buna barış ve sevgi içinde aile meşvereti karar vermelidir.

DUÂ

Ey Vedud-u Rahim! Batın-ı kalbimi âyine-i Samed eyle! Kalbimi mâsivâyâ mâil kılma! Ruhumu lütfuna, bereketine, rahmetine, rızana, şükrüne nâil kıl! Sevincimi şükre tebdil eyle! Hüznümü sabra tahvil eyle! Nikâhımı havfullah ve muhabbetullah ile

tezyin eyle! Muradımı hayırla bermurad eyle! Âmin!